

UCHWAŁA

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wojnicka

w sprawie **M. K.**

sędziego Sądu Rejonowego [...]

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2015 r.,

zażalenia, wniesionego przez pełnomocnika pokrzywdzonej

na uchwałę Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w [...]

z dnia 25 listopada 2014 r.,

w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej

uchwalił:

- 1. utrzymać w mocy zaskarżoną uchwałę;**
- 2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 24 października 2014 r. J. A. wniosła o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego M. K., który według jej oceny, miał się dopuścić „nadużyć” przy prowadzeniu sprawy o sygn. akt [...]. Sędzia ten, rozpoznając zażalenie pokrzywdzonej na umorzenie postępowania przygotowawczego w sprawie [...], postanowieniem z dnia 7 lutego 2013 r. utrzymał je w mocy. Postępowanie przygotowawcze dotyczyło gróźb karalnych kierowanych pod adresem J. A. w dniu 11 maja 2012 r. w W. oraz psychicznego znęcania nad J. A. w tym samym miejscu w okresie od 2011 r do dnia 11 maja

2012 r. Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiło ustalenie o nieistnieniu faktów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przestępstwo.

W uzasadnieniu postanowienia z dnia 7 lutego 2013 r. podniesiono, że w toku postępowania przygotowawczego przesłuchano szereg świadków z kręgu sąsiedzkiego pokrzywdzonej, niemniej zgromadzony w toku postępowania przygotowawczego materiał dowodowy nie dawał żadnych podstaw, do oceny, jakoby zostały zrealizowane przesłanki przestępstwa stanowiącego groźby karalne, czy też czynu znęcania się nad J. A. Wskazano też, że skarżąca stawiając zarzuty powinna przedstawić dowody, które pozwoliłyby przynajmniej je uprawdopodobnić, czego nie dokonała.

Uchwałą z dnia 25 listopada 2014 r. Sąd Apelacyjny -Sąd Dyscyplinarny w [...] odmówił wydania zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego M. K. za czyny opisane we wniosku z dnia 24 października 2014 r. W uzasadnieniu stwierdził, że sędzia M. K. rzeczywiście uczestniczył w rozpoznaniu zażalenia pokrzywdzonej J. A. na postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego z dnia 14 sierpnia 2012 r. w sprawie [...] i w składzie jednoosobowym postanowieniem z dnia 7 lutego 2013 r., [...] na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. utrzymał w mocy to zaskarżone orzeczenie. Po analizie przebiegu tego postępowania doszedł do wniosku, że zarzuty skarżącej nie odpowiadają prawdzie.

W zażaleniu na podjętą uchwałę Sądu Apelacyjnego- Sądu Dyscyplinarnego, skarżąca podnosząc zarzut naruszenia art. 80 § 2c ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (jedn. tekst: Dz.U. Nr 98, poz. 1070, dalej „p.u.s.p.”), przez mylne przyjęcie, że w sprawie nie doszło do popełnienia czynu zabronionego przez sędziego M. K., oraz naruszenie art. 7 k.p.k. przez dokonanie oceny materiału dowodowego, sprzecznej z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, wniosła o zmianę zaskarżonej uchwały i zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej tego sędziego.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Należy przypomnieć, że art. 80 ust 2c p.u.s.p. zezwala na wydanie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa. (por. np. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1998 r., SD 5/97). To podejrzenie, że czyn popełniła określona osoba stanowi warunek materialny wyrażający się w istnieniu dostatecznej podstawy faktycznej do postawienia określonej osoby w „stan podejrzenia”, tj. że czyn popełnił sędzia którego wniosek dotyczy. Taki stan oznacza wyższy stopień podejrzenia tak co do faktu popełnienia przestępstwa jak i co do osoby sprawcy. Nie chodzi więc tu o ustalenie, że określona osoba popełniła przestępstwo lecz o to, że zebrane dowody wskazują

na wysokie prawdopodobieństwo zaistnienia tego faktu (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego- Sądu Dyscyplinarnego z dnia 11 października 2005 r., SNO 43/05). Innymi słowy z powołanego przepisu wynika, że nawet nie każde uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa daje podstawę do uchylenia immunitetu, bowiem należy wykazać, że podejrzenie jest dostatecznie uzasadnione (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2007 r., SNO 21/07).

Tymczasem należy stwierdzić, że zarzuty wskazane w zażaleniu są gołosłowne. Ani okoliczności podniesione we wniosku, ani w rozpoznawanym środku odwoławczym, nie uzasadniają podejrzenia popełnienia przez sędziego przestępstwa. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny właściwie ocenił cel prowadzonego postępowania i trafnie wskazał jakie przesłanki mogłyby zadecydować o podjęciu decyzji zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej. Wbrew stanowisku skarżącej, podstawę dla wydania zaskarżonej uchwały stanowiła wszechstronna ocena dowodów zebranych w sprawie. W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżoną uchwałę na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 p.u.s.p.